

θητού Δεμερτζή. Ὁ γ' ἀγών, ὁ καὶ δυσκολώτατος ἀγών βραδυτέρως, ἀνέδειξε νικητὴν τὸν νεαρὸν κ. Πέππαν. Κατὰ τὸν δ' ἀγώνα διεγωνίσθησαν τρεῖς κορασί-δες, αἱ πρῶται ἐλληνίδες ποδηλατίστριαι, τῶν ὁποίων πρώτη ἀνεδείχθη ἡ Καρολίνα Νικολάιεβιτς. Τέλος κατὰ τὸν ε' ἐνδιαφέροντα ἀγώνα ἀντοχής καὶ ταχύτη-τος, μεταξὺ δώδεκα διαγωνισθέντων ἐνίκησεν ὁ κ. Σταυρὸς Φτυαρογιάννης, εἰκοσαετής. Τὰ βραβεῖα, διά-φορα δῶρα διαφόρων ἀγωνοθετῶν, ἀπένευμεν ἰδίᾳ χειρὶ εἰς τοὺς νικητὰς ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγῶνων ἀνέκρουεν ἡ Φιλαρμονική. Μεθ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις τὰς παρατηρηθείσας κατὰ τὸ πρῶτον τοῦτο ἐγγεῖρημα, τὸ σωματεῖον εἶνε ἄξιον θερ-μῶν συγχαρητηρίων, διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῶν ἀγῶνων του, οἱ ὅποιοι ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θὰ ἐπανα-ληφθοῦν τελειότεροι.

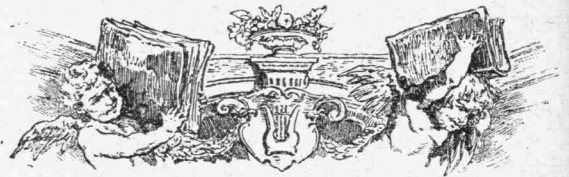
Γνωρίζετε τοὺς μικροὺς — καὶ τοὺς μεγάλους καμ-μὴν φορὰν—φυστικοπώλας τῶν Ἀθηνῶν. Ὅπου κέν-τρον καὶ μάστιθα ἐσπερινόν, εἶνε ἀπαραίτητοι ὁ κό-σμος τοὺς ἐσυνείθισε, ὑπάρχουν δὲ ἀθηναῖοι, οἱ ὅποιοι θεωροῦν τὴν βραδυὰν τους, μὲ ὅλα τὰ ἠλεκτρικὰ καὶ τὰ παγωτὰ καὶ τὰς μουσικὰς, ἀτελεῖ ἂν δὲν παίζουσι μὴ φορὰ καὶ «μονὰ ἢ ζυγά». Τοὺς τόσον προσφιλεῖς αὐτοὺς κυβιστὰς ἢ Ἀστυνομία ἀπεφάσισε, — μὰ τὸν Θεόν, ἀγνοοῦμεν τὸν λόγον τῆς ἀποφάσεως — νάρθη-μίσση δίκην ἀμαξῶν καὶ φανῶν. Τοὺς προσεκάλεσε λοι-πὸν καὶ τοὺς ἔδωκεν ἀπὸ ἑνᾶ ἀριθμοῦ, κατὰ τὴν σειράν τῆς παρουσιάσεως. Ἡ εἰδήσις δὲν ἤξιζε τὸν κόπον, ἂν δὲν τὴν συνεπλήρου ἢ διήγησις τῶν παθημάτων τοῦ ἀτυχοῦς, τοῦ ἀτυχεστάτου φυστικοπώλου, εἰς τὸν ὅποιον ἔλαχεν ὁ ἀριθμὸς 13. Ἀφ' οὗτου τὸν ἐφόρεσεν ἐπὶ τοῦ πύλου, ἡ τύχη τὸν κατεδίωκε μετὰ τόσης μαγίας, ὥστε δὲν ἐκέρισεν οὔτε μίαν φορὰν. Ὁ μικρὸς ἔκλιψε, κατηρᾶτο, ἠπείλει, παρεκάλει. Τίποτε. Καὶ βεβαίως θὰ παρεφρόνει, ἢ μᾶλλον, τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῶν ἐπι-δημιῶν, θὰ ἠτύοκτόνει ὁ ταλαίπωρος, ἐὰν δὲν ἐκάμ-πετο ἡ Ἀστυνομία καὶ δέν του ἤλλαξε τὸν ἀριθμὸν. Οὕτω φυστικοπώλας ὑπ' ἀριθμὸν 13 δὲν ὑπάρχει.

Καὶ ὁ θιάσος Αἰσχύλος, μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θιάσου Μενάνδρου, ἔδωκε τὸ π. Σάββατον τὴν Φαι-δίωραν τοῦ Σαρδοῦ. Κατὰ τὴν ὑπόκρισιν τοῦ δυσκόλου καὶ δυνατοῦ χαρακτήρος τῆς ρωσίδος πριγκηπίσσης, δὲν ὑπελήφθη πολὺ τῆς Δῶς Βερώνη — ἀμυήτου εἰς τὸν ρόλον τοῦτον, — ἡ κυρία Παρασκευοπούλου. Τὰ ἄλλα πρόσωπα ὅμως δὲν ἔπαιξαν τόσον καλά, ἐκτὸς τοῦ κ. Βονασέρα, ὁ ὁποῖος εἰς τὰ τραγικὰ του μέρη, φύσει μᾶλλον μετρημένος, ἐπέτυχε περισσότερον τοῦ κ. Ταβουλάρη, ὑπὲρ τὸ δέον ἴσως ἀμυητίζοντος. Ἐν γένει τὸ ἔργον τοῦ Σαρδοῦ παριστάνεται τελειότερον ὑπὸ τοῦ θιάσου Μενάνδρου.

Ἄσπερος τις, ὑπάλληλος τοῦ θηριοτροφείου Μοντε-νέγρου καὶ γνωστὸς ἀθηναῖκος τύπος, προσεκήρυσεν ὅτι ἐσγάτως θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κλωβὸν τῶν Λέοντων. Τὴν τόλμην του τὴν ἐδικαιολόγει τὸ γιγάντιόν του σῶμα, ὁ κόσμος ἐπίστευσε καὶ ἔτρεξε νὰ ἴδῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ. Καὶ εἰσῆλθε μὲν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν κλω-βὸν, ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν... δὲν ἦσαν μὲσα οἱ Λέον-τες. Ὁ κόσμος ἀνεκώχχασε, διεμαρτυρήθη. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἐτηρήθη ὁ ὅρος τῆς προκηρῦξεως; μήπως δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὸν κλωβὸν τῶν Λέοντων;

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐνεργου-μέναις ἀνασκαφαῖς ἐντὸς τῆς κοίτης τοῦ Ἰλισσοῦ παρὰ τὴν Καλλιρόην ἀνεκαλύφθη τῇ 14 τοῦ παρόντος μηνὸς σπου-δαῖστα ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον ἐκ τῶν μέσων τῆς Δ' π. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Παριστᾷ τὸν Ἀχελῷον καθήμενον καὶ παρ' αὐτῷ ἰσταμένους τὸν Ἐρμῆν καὶ τὸν Ἡρακλέα. Ὅπισθεν τοῦ Ἀχελῷου ἴσταιται κατεστραμμένη τις μορφή κρατοῦσα κέρως τῆς Ἀμαλθείας, ἣτις ἴσως εἶνε ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀχελῷου Καλλιρόη. Τὸ ὕψος τοῦ ἀναγλύφου εἶνε κατὰ τι μικρότερον τοῦ 1 μέτρου, τὸ δὲ πλάτος περὶ τὰ 0,50. Ἡ δὲ διατήρησις αὐτοῦ εἶνε καλὴ καίτοι εἶνε κατε-στραμμένον τὸ πλεῖστον τοῦ ἄνω μέρους τῆς ὀπισθεν τοῦ Ἀχελῷου μορφῆς, ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἐρμοῦ καὶ μέρος τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἡρακλέους. Ἐπὶ τῆς βάσεως ὑπάρχει ἐπι-γραφή ΑΧΕΛΩΙΟΣ.

Φιλολογικά

Περίεργον δράμα συμβολιστικὸν ἐξεδόθη ἐσγάτως ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐπιγραφόμενον Χρι-στός. Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ ὀνομάζεται Sadakiecht καὶ εἶνε ἰάπων γεννηθεὶς ἐν Ναγκασάκη. Ἐν τῷ μακρῷ προ-λόγῳ τὸν ὅποιον προτάσσει τοῦ ἐν λόγῳ δράματος, διηγεί-ται πῶς ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν ἐκυμάνθη μετὰ τὴν φιλολογίας, ἠθοποιίας καὶ ζωγραφικῆς, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν δραματοποιίαν καὶ ὑπόσχεται ἐκτὸς τοῦ Χριστοῦ νὰ δραμα-τοποιήσῃ τὸν Βούδαν, τὸν Κομφουίαν καὶ τὸν Μωάμεθ. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος ἔχει ὡς ἐξῆς: Ὁ Χριστὸς ἐξ-άτι νεαρὸς τις κόρης ὠραιότητης, τῆς Ἄνας. Ἡ βασι-λισσα Ζηνοβία, ἡ ὅποια τὸν βλέπει καὶ μαγευμένη ἐκ τοῦ κάλλους του ἐρᾷται αὐτοῦ ἐμμανῶς, παραφερομένη ἐκ ζηλοτυπίας ἀπάγει τὴν ἀντίζηλόν της καὶ τὴν δηλητηρι-άζει. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς ἀρνείται τότε νὰ ἐκδικήσῃ τὴν πρᾶ-ξιν ταύτην καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸν τόπον του. Ὁ συμβολι-σμὸς τοῦ ἔργου θεωρεῖται ὀλίγον τι ἀκατάληπτος.

— Τῆς μεγάλης συλλογῆς μονογραφιῶν περὶ τῶν διαφόρων μουσειῶν τῆς Εὐρώπης, ἐξεδόθη ἤδη ἐν Παρισίοις (May et Motteroz) ὁ πρῶτος τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον τὸ Ἐθνικὸν Μοσεῖον τοῦ Λοῦβρου, ὑπὸ τῶν κ. γ. Γεωργ. Λαφεντέρ καὶ Εὐγενίου Ριχτενβέργερ συνταχθεῖς.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον Αἰ νύκτες τῶν θεῶν ὁ Τζῶν Ο' Νελ θέλει δημοσιεύσει προσεχῶς τὸν πρῶτον τόμον τῆς μελέτης αὐτοῦ περὶ τῆς μυθολογίας καὶ τοῦ κο-σμικοῦ καὶ κοσμογονικοῦ συμβολισμοῦ.

— Ὁ ἐν Παρισίοις ἐκδότης Ἀσσέτ ἐδη-μοσίευσε τὸν ἐνδέκατον τόμον τῆς σειρᾶς περὶ τῶν «Μεγά-λων Συγγραφέων τῆς Γαλλίας» πραγματευόμενον περὶ τοῦ Μολιέρου.

— Ὡς ὑποψήφιος διὰ τὴν Γαλλικὴν Ἀκα-δημίαν κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν φέρεται καὶ ὁ Παῦλος Βερλαίν. Ἦδη ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ θέσῃ μὲν τὴν ὑποψηφιότητά του, ἀλλὰ θὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ Ζολᾶ τὰς ψήφους, τὰς ὁποίας θὰ τῷ ὑποσχεθῶν ὁ ἀκαδημαϊκός.

Ἐπιστημονικά

Ὁ διάσημος ψυχολόγος Φερὲ ἐδημοσί-ευσε σύγγραμμα λίαν ἐνδιαφέρον περὶ τῆς Παθολογίας τῶν συγκινήσεων.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ περιο-δικοῦ Ἀστρονομία ὁ Κάμιλλος Φλαμαριὸν δημοσιεύει λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἐπέλθῃ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου.

Καλλτεχνικά

Ὁ ἐνταῦθα παρεπίδημὸν ἐλλήν πλαιγι-αυλητὴς Γκιζας ἔδωκε τὴν ἐσπέραν τοῦ π. Σαββάτου λαμπρὰν συναυλίαν ἐν Ν. Φαλήρω.